

**Pozmeňujúci a doplňujúci návrh poslankyne Lucie Žitňanskej
k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a doplňa zákon č. 514/2003 Z. z. o
zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých
zákonov v znení neskorších predpisov (tlač 193)**

1. V čl. I bod 7 navrhovaný odsek 2 znie:

„(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúcom v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietáhoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov; to neplatí nesprávny úradný postup súdu spočíva v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.“.

Odôvodnenie:

Účelom pozmeňujúceho návrhu je vyňať posudzovanie otázky, o tom či bola alebo nebola dodržaná zákonná lehota na vykonanie úkonu z režimu navrhovaného odseku 2, nakoľko túto otázku môže bez akýchkoľvek problémov posúdiť priamo súd, ktorý koná a rozhoduje o žalobe o náhrade škody. Je zbytočné, aby túto otázku najprv posudzoval napríklad disciplinárny súd, alebo predseda súdu v konaní o sťažnosti a následne, aby všeobecný súd vychádzal z týchto „zistení“.

2. V čl. I bod 7 navrhovaný odsek 4 znie:

„(4) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nemožno priznať, ak poškodený nevyužil žiadne prostriedky na dosiahnutie nápravy; to neplatí, ak by využitie prostriedku na dosiahnutie nápravy preukázateľne nezabránilo vzniku škody.“.

Odôvodnenie:

Vládny návrh zákona je neurčitý a príliš vágny, nakoľko použitie pojmu „účinná prostriedky na dosiahnutie návrhy“ vytvára priestor pre rôzny výklad (je nutné podávať sťažnosť predsedovi súdu, ďalej ústavnú sťažnosť, ak všeobecný súd nerozhodne v zákonnej lehote?). A navyše druhá veta tohto ustanovenia pripúšťa značnú mieru subjektivismu pri posudzovaní nárokov na náhradu škody. Tieto dva nedostatky robia toto ustanovenie v navrhovanej podobe neprijateľným z hľadiska aplikačnej praxe, rovnako aj z hľadiska dôvodov, pre ktoré vláda tento návrh predložila. Preto navrhujem vykonať zmenu, ktorá bude postihovať len absolútne nečinných poškodených (nevyužité ani jedného prostriedku nápravy). Vzhľadom na to, že môžu nastať situácie, kde ani využitie „prostriedku nápravy“ neodstráni vzniku škody, navrhujem zohľadniť aj tieto situácie (časť vety za bodkočiarkou).

3. V čl. I bod 8 v navrhovanom § 16 ods. 4 prvá veta znie: „Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.“.

Odôvodnenie:

Štátny orgán má šesť mesiacov na predbežné prerokovanie a prípadné uspokojenie nároku na náhradu škody. Ak napr. mesiac od doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku štátny orgán výslovne odmietne uspokojiť tento nárok, je zbytočné, aby poškodený musel čakať do konca šesť mesačnej lehoty s podaním žaloby. Takáto úprava je neprimeraná účelu, ktorý sa ňou sleduje.

4. V čl. I bod 15 v navrhovanom odseku 2 prvá veta znie: „Štát môže upustiť od vymáhania regresnej náhrady alebo jej časti od osoby alebo orgánu uvedeného v odseku 1, len ak regresnú náhradu nie je možné vymôcť.“.

Odôvodnenie:

Použitie formulácie „ak škoda nebola spôsobená svojvoľným rozhodnutím, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku“ je príliš vágne, a z tohto dôvodu môže jeho nedostatočné obsahové vymedzenie spôsobiť nevykonateľnosť v praxi. Navrhujem preto jeho vypustenie a ponechanie možnosti pre oprávnenú osobu uplatňovať si regresnú náhradu – v štandardných prípadoch (rovnako ako v prípade iných štátnych pohľadávok) sa k regresu nebude musieť pristúpiť, ak tento proces bude zjavne nevhodný v porovnaní s prospechom z neho.

5. V čl. I bod 16 znie:

„16. V § 22 odsek 4 znie:

„(4) Fyzické osoby, právnické osoby, verejnoprávne inštitúcie, záujmová samospráva, štátne orgány, obce a vyššie územné celky, voči ktorým si štát uplatnil regresnú náhradu podľa tohto zákona po jej uhradení sú

a) povinné uplatniť voči zodpovedným zamestnancom nárok na náhradu škody podľa osobitných predpisov.¹¹⁾ ak škoda bola spôsobená úmyselným konaním alebo z neobstaranosti, pričom zodpovedný zamestnanec vedel, že tým môže spôsobiť škodu, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že ju nespôsobí.

b) oprávnené uplatniť voči zodpovedným zamestnancom nárok na náhradu škody podľa osobitných predpisov.¹¹⁾ ak škoda bola spôsobená z neobstaranosti pričom zodpovedný zamestnanec nevedel, že svojím konaním môže spôsobiť škodu, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.“.

Odôvodnenie:

Navrhujem rozlišovať medzi vedomou a nevedomou neobstaranosťou, rovnako ako robí Trestný zákon v § 327a (zodpovednosť verejných činiteľov pri nakladaní s majetkom štátu). Pre uplatnenie povinného regresného

